

2026-10-29

AUTHOR/KEY FIGURE

Joakim Skovgaard

FACTS

Document type:

Note

Archive:

Mappe 112 nr. 1

TRANSCRIPTION

Afventer transskription.

Dagens Nyheder for 29 April.

I det hervedsende dagblad fandtes under rubrikken ~~"Fra og til vore venner"~~ "en forespørgsel om hvorfor maler Isbrand fik lille guldmedaille på billedet No. 285; men bladet kunde ikke give svar, og henviste til Kunstakademiet.

Dette kan jo desu. ikke indlade sig på for udenforstående at begrunde sine bestemmelser, men da jeg stundt jo, skal i denne gang gøre rede for min opfattelse.

Det er let at se mange flere ved nænte kunstsænk. For os som endnu bygger på og fortæller den Ekersbergske tradition, med redelig naturotro gengivelse af det set og det vanskeligt at forlige os med adskilthet af hvad der bydes os på udstillingerne en om stunder, men når man syssler meget med kunst og studerer verdenskunsten fra forskellige tider, udvidet horisonter efterhånden, så man finder værdis hvor man først overså dem.

Vi kan næst blive enige om, at tegningen i billedet ~~er~~ ikke kun et akademisk set, meget (harom vilke straks noget præstendende)

^{virker straks meget trættende}
mangelfuld, farveingen (alt andet end
naturalistisk), ja figurerne optræder som lyse-
røde silhuetter på en sortgrøn baggrund med
en udryk: midten til et fjernere lyst landskab.
Kun de aller nødtørftigste konturer angives foruden
indenfor silhuetten. Altsammen stemte jeg for at den
lille guldmedaille tildeltes dette arbejde, og det fordi
at det så fuldstændig dækker de linier af Ord
som var givet til opgave at behandle billedligt.
Her endes det værket.

De kender masser af billeder hvor figurloze kom-
positioner er løst med en langt mere indgående
formbehandling, godt eller mindre godt, men meget
ofte føles de som draperede eller nøgne modelfigurer,
de mangler altid den vinge som skulde løfte dem op
over det opstillede forbillede til at føles som
sagen selv (som kunst.) enten denne så udtrykkes
udførelst og overlegent med rige midler af en mester
som mæster det, eller det er forenklet af den der fore-
trækker det og muligen ikke mæster mere. De græske
vasebilleder bruger samme måde og hører til verdens
yppest kunstværker. Blot brune silhuetter på

sort bund og med vinduets daglys indstrømmende
dage, en enkel harmoni.

Gaude! så højt & maler Sobrans ikke nået,
og vaser & brændt ler er en ting, et stort maleri
noget andet, der kan man ikke nøjes med to
farver og et glanslys. Man kan nu nøjes med to
farver aligvel, det er ikke jo de mange farver
det beror, og mærkeligt nok, udsigten til det lyse,
kølige landskab svarer i virkning til glanslyset ^{indstrøm-}
^{ne} virker på samme måde, ligesom de grønne ^{blide} toner i det
sorte berigede, ligesom det grønne skær vaserne
sorte ofte ejer så skönt. Og Sobrans farve-
flader & ingenlunde dødt behandlde.

I kunstens løb gennem tiderne har man villet
flere og flere farver indtil man nu synes, at det
er godt at nøjes med farve, forenkle.

Det denne meget frie behandling af de menneske-
lige former understreger er et skönt hvide-
sammeblik mellem Aphrodite og Eros; hun sidder
virkelig i en nytmisk såre skönt ^{bedrog} stilling
hvor de fjerde forhold netop forøger bevægelses
ynde (Jeg håber at her denne påstand meget ille =

stønst: ^{helt dog et storm} "Blekoperetten til jul" ¹¹) sad blidt
formaner den moderlige gudinde sin uædige
søn. Og Eras, hvor er han grønt, fortædely
over det ubehagelige der er mødt ham, Kædaden
selv, hvor vider han sin arm med udgjeldede
fingre, ^{pa jult ved: kunne dog han dog} for ret at vide hvor han blev forvundet af
bin. Dette er fortælling i bølgeform som ^{trids}
^{linier} fortælling i et enkelt vers. Og for denne store
dyd stante sig for medarbejder
Sømmet var måske ikke stort, men det ~~blev~~
ramt på hovedet.

Når Hr. Th. Oppermann anmer, at Henrik
Nielsens "Unge Spartane" No 269 burde være
tilkendt medaljen for Mær 2 Brand,
skal jeg i øjeblikke gøre opmærksom på, at det var
ikke det bølge der var indleveret som Konfirman
arbejde, lærdet formodentligt, men det er i sig selv
grundlagt om arbejdet.